విదేశీయులు, విగ్రహాలు

టెంపోరావ్

హోటల్ మేరిస్ బార్రూమ్‌లో వాళ్ళిద్దరూ ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు. అతను పొడుగ్గా, సన్నగా వున్నాడు. బ్లూ సూటు వేసుకున్నాడు. పొట్టిగా కత్తిరించిన క్రాఫు.

అతడి రంగు, వుచ్చారణ చూస్తే అమెరికన్ అయి వుండాలని తెలుస్తోంది.

"హాలో, మిస్ లక్ష్మి!" అన్నాడతను.

"మిసెస్ లక్ష్మి" అందామె.

"లక్‌చిమి! పలకడమే కష్టం!" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

ఆమె అతడి వైపు నవ్వుతూ చూసింది.

"పేరులో ఏముంది, మిస్టర్ కోన్! మీరు ఎలాగైనా పిలవొచ్చు" అందామె.

"థాంక్స్ లక్ష్మి! మిమ్మల్ని కలుసుకున్నందుకు ఎంతో సంతోషంగా వుంది. భారతదేశం చాలా గొప్పది. మా

దేశంలో ఎన్నో హిందూ దేవాలయాలు అవతరించాయి. కొందరు అమెరికన్లు మీ దేవాలయాలకు వెళ్ళి అక్కడ ప్రార్థిస్తూ వుంటారు. నేను కూడా చాలాసార్లు వెళ్లాను" అన్నాడతను.

"మీరు చెప్పింది విని నేను చాలా సంతోషిస్తున్నాను. మా దేవుళ్ళమీద అంత ఆప్యాయత వుండడం గొప్ప విశేషం" అందామె.

కోన్ గ్లాసులో వున్న విస్కీని తాగేశాడు. ఆమె వైపు సూటిగా చూశాడు.

"ఏ పేర్లో పిలిచినా దేవుడు దేముడే!"

"యూ ఆర్ రైట్" అందామె, గ్లాసులోని వైన్ని చప్పరిస్తూ.

"మిస్ లక్ష్మి!" అన్నాడతను.

"మిసెస్!" అందామె మళ్ళా.

"ఐయామ్ సారీ! మీకు పెళ్ళయిందని నేను అనుకోలేదు. మీ వయసులో వున్నవాళ్ళకు మా దేశంలో పెళ్ళిళ్ళు కావు" అన్నాడతను.

"ఇది భారతదేశం. చిన్నతనంలోనే మాకు పెళ్ళయిపోతుంది. నా భర్త చాలా మంచివారు" అందామె.

"అతడిని కూడా యిక్కడకి తీసుకురావాల్సింది."

"ఆయన ఆరోగ్యం బాగాలేదు. పక్షవాతంతో కాలూ, చెయ్యీ పడిపోయింది. పరుపుమీదనుంచి ఆయన కదలేరు," అందామె.

"ఇటీస్ ఎ పిటీ! ఈ పట్నంలో నేను యెక్కువ రోజులు వుండను. దేవాలయాల్లోని విగ్రహాలను చూడ్డమంటే నాకు మహా యిష్టం" అన్నాడతను.

"మిమ్మల్ని వినాయకుడి గుడికి తీసుకెళ్తాను"

అందామె.

"వినాయక్! ఆ దేవుడు ఎలా వుంటాడు?"

"వినాయకుడు మాకు ఎంతో ముఖ్యమైన దేముడు. ఏదేనా పని చేసేముందు విఘ్నాలు లేకుండా వుండేందుకు మేం ఆయన్ని పూజిస్తాం. వినాయకుడికి ఏనుగు తల, తొండం వుంటాయి. కాని ఆయన మనిషిలాగే వుంటారు" అందామె.

"వండ్రఫుల్" అన్నాడతను.

"800 సంవత్సరాల క్రితం ఆ దేవాలయాన్ని మా పెద్దలు కట్టించారు. ఆరు కిలోల బంగారంతో వినాయకుడి విగ్రహం చేయబడింది. ధగ ధగా మెరుస్తూ వుంటుంది."

"తప్పక వినాయకుని చూడాలి! హాఫ్ మేన్ హాఫ్ ఎలిఫంట్," అన్నాడు కోన్.

గ్లాసులో వున్న వైన్ ఆమె తాగేసింది. అతడు ఆమెవైపు పరీక్షగా చూస్తూ వుండిపోయాడు.

ఆమె వయస్సు యిరవై ఆరు వుండొచ్చు. కంచివరం పట్టుచీర ధరించింది. ఫ్లోరసెంట్ లైట్లకాంతిలో చీర కున్న జలారు మెరుస్తోంది. నుదురుమీద ఎర్రటి బొట్టు, ఆమె పెదిమలు ఎర్రగా వున్నాయి.

"మిస్టర్ కోన్, కీప్ డ్రింకింగ్!" అందామె.

అతడు విస్కీ సేవించి ఆమె వైపు చూశాడు.

"ఆ గుడికి ఎప్పుడు వెళ్దాం?" అడిగాడు.

ఆమె వాచ్ వైపు చూసింది.

"కావలిస్తే ఇప్పుడే వెళ్ళొచ్చు" అందామె.

గ్లాసులోని విస్కీని అతడు గడగడా తాగేశాడు. హోటల్ బాయిని పిల్చాడు. అతడిని బిల్ తెమ్మన్నాడు.

బిల్ మీద సంతకం పెట్టి అతడు కుర్చీలోంచి లేచాడు.

"లక్ష్మీ, లెటస్ గో" అన్నాడతను.

2

గుడికెళ్ళాక వాళ్ళిద్దరూ మరో టాక్సీలో ఆమె ఇంటికి చేరుకున్నారు.

ఇల్లు విశాలంగా వుంది కాని పాతది. హాల్లో నుంచి ఆమె అతడిని పడగ్గదిలోకి తీసుకువెళ్ళింది. సోఫా చూపించి కూర్చోమంది. కోన్ కూర్చుని సిగరెట్ వెలిగించాడు.

విస్కీ బాటిల్, రెండు గ్లాసులు, సోడాబుడ్లు తెచ్చి ఆమె టీపాయిమీద పెట్టింది. ఒక గ్లాసులో విస్కీ పోసి ఆమె సోడా కలిపింది. తన గ్లాసులో సోడా మాత్రం పోసుకుంది.

"చియర్స్!" అన్నాడతను.

"మీ యిల్లు చాలా బాగుంది" అన్నాడతను.

పక్క గదిలోంచి దగ్గు వినపడింది. అతడు ఆమెవైపు చూశాడు.

"నా భర్త!" అందామె.

"అతను యిక్కడికి రాలేడా?"

"కదల్లేరు" అందామె.

"ఇల్లకె!" అన్నాడు కోన్.

అతడు విస్కీ తాగి ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"మీ భర్త చాలా అండర్ స్టేండింగ్ వైఫ్!" అన్నాడతను.

ఆమె కిలకిల నవ్వింది.

"వినాయక్ చాలా బాగున్నాడు. ఆ విగ్రహం నా

కింతో నచ్చింది, ఆల్ గోల్డ్" అన్నాడతను.

"అటువంటి విగ్రహం మీరు మా దేశంలో చేయించుకోవచ్చు" అందామె.

అతడు పకపక నవ్వాడు.

"పురాతన విగ్రహాలకు అమెరికాలో గిరాకీ ఎక్కువ. కొత్తగా చేయించినవి ఎవ్వరూ కొనరు."

క్షణకాలం యిద్దరూ మౌనంగా వున్నారు.

"ఇప్పుడే వస్తాను" అని ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

కోన్ విస్కీ మళ్ళా పోసుకుని స్ట్రాంగ్‌గా తాగేశాడు. గది నలువైపులా చూశాడు. గోడలకు రంగు వేయించి చాలా కాలమైనట్లుంది. కొన్నిచోట్ల రంగు పూర్తిగా వూడిపోయింది.

కాసేపట్లో ఆమె తిరిగొచ్చింది.

"ఆయనకు పిల్స్ యిచ్చివచ్చాను. ఇంక ఆయన హాయిగా నిద్రపోతారు" అందామె.

"గ్రేట్ సోల్!" అన్నాడతను.

"ఇవాళ మీరు యిక్కడే భోజనం చెయ్యాలి."

"ఐ విల్ బి డిలైటెడ్" అన్నాడతను.

ఆమె టైమ్ చూసింది. తొమ్మిది దాటింది. నవ్వుతూ అతడివంక చూసింది.

డిన్నర్ పదింటికి పెట్టుకుందామా?"

"పదకొండు దాటాక బాగుంటుంది. మీతో ఎంతో మాట్లాలి" అన్నాడతను.

"అలాగే చేద్దాం" అందామె.

అతడు విస్కీ తాగి సిగరెట్ పొగ వదుల్తూ ఆమె వైపు చూశాడు.

"మీరు ధనవంతులై వుండాలి!"

ఆమె నవ్వింది.

"ఒకప్పుడు యెంతో వుండేది. నేను పెద్దదాన్నయే సరికి ఆ స్తంతా కరిగిపోయింది" అందామె.

"అయితే డబ్బొచ్చే పద్ధతులకోసం మీరు వెతుకుతూ వున్నారన్న మాట!"

"వెతక్కుండా జీవించడం సాధ్యం కాదు."

"అయితే నేను చెప్పేది వినండి. వినాయక్ విగ్రహం నాకు కావాలి ..."

"అది వాళ్ళ అమ్మరు."

"ఎవరు వాళ్ళు?"

"ఈ గుడికి అరడజన్ మంది ట్రస్ట్రీ మెంబర్లు వున్నారు. నేను కూడా ఒక మెంబర్ని."

"మీరు ఏదో చేసి ఆ విగ్రహం నాకు అందేటట్లు చూడాలి!"

"ఆ పని నేను చెయ్యలేను. డబ్బుకోసం మరో పద్ధతి వెతకడం మంచిది" అందామె.

"నేను చెప్పేది పూర్తిగా వినండి."

"చెప్పండి" అందామె.

"ఆరు కిలోల బంగారంతో ఆ విగ్రహం చేయబడిం దని మీరన్నారు. బంగారం విలువ యే పదిలక్షలలో వుండొచ్చు. నేను చూసేది బంగారం విలువ కాదు. ఆ విగ్రహం 800 సంవత్సరాల నాటిది. అటువంటి విగ్రహా నికి అమెరికాలో డిమాండ్ ఎక్కువ."

"అమెరికాలో ఎంత వస్తుంది?"

"ఫోర్ మిలియన్ డాలర్స్ రావచ్చు. మీ లెక్కలో కోట్ల రూపాయలు!"

ఆమె ఆశ్చర్యంగా అతడివైపు చూసింది.

"చాలా పెద్ద మొత్తం. ఆ విగ్రహాన్ని కొని అమెరికన్లు ఏం చేస్తారు?"

"ఆ ప్రశ్నకు జవాబివ్వడం కష్టం. మా దేశంలో యే పని చేసినా అది ఎలా లాభిస్తుందని చూస్తారు. అమెరికాలో అలా కాదు. అక్కడివాళ్ళ చేతుల్లో డబ్బు విశేషంగా వుంది. మానసిక తృప్తికోసం వాళ్ళు ఎంతో డబ్బు తగలేస్తూ వుంటారు. ఈ విగ్రహాలను కొని ఒక గదిలో వుంచి, మిత్రులకు చూపించి వాళ్ళు మానసికంగా సంతోషపడ్తూ వుంటారు" అన్నాడతను.

ఆమె అతడివంక సూటిగా చూసింది.

"నేను కూడా అమెరికాకు పోవడం మంచిదేమో!" అందామె.

"గుడ్ ఐడియా! యూ ఆర్ బ్యూటిఫుల్! మిమ్మల్ని మా దేశంలో పూజిస్తారు. మీరు నాతో అమెరికాకు వచ్చేయండి" అన్నాడతను.

"నా భర్తను యిక్కడ వదిలేయాలి! ఆయన్ని ఎవరు చూస్తారు?"

"అతడినీ తీసుకుపోదాం. అక్కడ పెద్ద డాక్టర్లు వున్నారు. అతడు అక్కడ బాగుపడొచ్చు."

"అమెరికా స్వర్గంలా అగుపిస్తోంది" అందామె.

3

లక్ష్మి అతని చేతుల్లో వుంది. అతడామెను బలంగా ముద్దెట్టుకున్నాడు. ఆమె కళ్ళల్లోకి నవ్వుతూ చూశాడు.

"లక్ష్మి, ఐ లవ్ యూ! నిన్ను నాతో అమెరికా తీసుకుపోతాను. అక్కడికెళ్ళాక మనం పెళ్ళి చేసుకుందాం" అన్నాడతను.

ఆమె మౌనంగా వుండిపోయింది.

"నీ భర్త గురించి ఆలోచిస్తున్నావా?"

ఆమె తలాడించింది.

"డోంట్ బాదర్! అతడు నీకు ఏ విధంగానూ వుపయోగపడడు. అతడిని యిక్కడే వదిలేద్దాం. సర్వైవల్ అఫ్ ది ఫిటెస్టు!"

"అంటే?" ప్రశ్నించిందామె.

"ఈ లోకంలో బలమైన వాళ్ళు బతుకుతారు. బలహీనులు చితయిపోతారు."

"నిజమే."

"అమెరికాకు మనం వెళ్తున్నట్లు నీ భర్తతో చెప్పకు. అంతా రహస్యంగా వుంచు."

"వుంచుతాను" అందామె.

అతడు ఆమెవైపు సూటిగా చూశాడు.

"మనం వెళ్ళేముందు ఆ విగ్రహాన్ని అపహరించాలి. అమెరికా వెళ్ళాక అది అమ్మితే వచ్చే డబ్బుతో మనం సుఖంగా జీవించవచ్చు."

"నాకు భయంగా వుంది!"

"నాకు భయంలేదు. నీ కోసం ఏదైనా నేను చెయ్యగలను. అమెరికాలో నువ్వు రాణిలా బతకాలి."

"అదెలా సాధ్యం?"

"సాధ్యంకానిది యీ లోకంలో లేదు."

"ఏం చెయ్యాలో మీరే ఆలోచించండి."

"నీతో వచ్చి గదంతా చూశాను. నేనొక ప్లాన్ తయారుచేస్తాను. ఆ ప్లాన్ ప్రకారం ఆ విగ్రహం మనకు లభిస్తుంది. అటుపైన అమెరికాకు వెళ్ళిపోదాం."

"క్షేమంగా వెళ్ళగలమా?"

"గోవాకు పోదాం. అక్కడ నుంచి తిన్నగా దుబాయ్ వెళ్దాం. దుబాయ్ నుంచి తిన్నగా అమెరికాకు పోవచ్చు."

"ఆ విగ్రహం కోసం పోలీసులు వెతుకుతారు. గోవా చేరుకునే ముందే మన్ని అరెస్టు చేస్తారు" అందామె.

కోన్ గంభీరంగా నవ్వాడు. గ్లాసులో విస్కీ పోసుకుని సోడా కలపకుండా తాగేశాడు.

"లక్ష్మీ, నా గురించి నీకింకా తెలియదు. గత ఐదేళ్ళుగా పన్నెండు దేశాల్లోని పోలీసులు నా కోసం వెతుకుతున్నారు. పూర్ ఫెలోస్!"

ఆశడివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"అమెరికాలో మీరు చేసే బిజినెస్ ఏమిటి?"

"పురాతనమైన విగ్రహాలను సంపాదించి అమ్మడం."

"ఈ వ్యాపారంలో మీరు పోలీసులకు చిక్కిపోతే నా గతి ఏమవుతుంది? అమెరికాలాంటి దేశంలో ఎలా బతగ్గలను?" అందామె.

"లక్ష్మీ, అమెరికాలో యెవరైనా సులువుగా బ్రతకొచ్చు. అక్కడ డబ్బుంది కాని యీ దేశంలోలా మనుషులు లేరు. ఏ చిన్న పని చేసినా నీకు యెక్కువగా ఆదాయం వస్తుంది. అందువలన నువ్వు భయపడనవసరం లేదు."

"మీతో వస్తాను."

"లక్ష్మీ, ఆ గుడిని గురించి మరికొంత సమాచారం నాకు కావాలి," అన్నాడతను.

"అడగండి."

"రాత్రిళ్ళు ఆ గుడిని ఎన్నింటికి మూసేస్తారు?"

"తొమ్మిదింటికి."

"తాళం చెవులు ఎవరిదగ్గర వుంటాయి?"

"గుడి పూజారి రామశాస్త్రి దగ్గర."

"నువ్వు ట్రస్టి మెంబరువుగా, అతడు నీకు బాగా తెలుసా?"

"తెలుసు. ప్రతి శుక్రవారం గుడి మూశాక యిక్కడికి వొచ్చి ప్రసాదం నా కిచ్చి యింటికి పోతాడు."

"ఫ్రయిడే! ఫైన్!" అన్నాడతను వుత్సాహంగా.

4

జాన్ ఎంతో హుషారుగా వున్నాడు. ఎంత తాగినా విస్కీ ప్రభావం అతడిమీద ఎక్కువగా లేదు. ఆమె టైమ్ చూసింది. పన్నెండు కావస్తోంది. "భోజనం చేద్దాం" అందామె.

"గుడ్ ఐడియా! భోజనం తర్వాత నా ప్లాన్ నీకు చెప్తాను" అన్నాడతను.

ఆమె లోపలకు వెళ్ళింది. పక్కగది గుమ్మంలో నిలబడి పరుపువైపు చూసింది. శాలువా పూర్తిగా కప్పేసుకుని భర్త నిద్రపోతున్నాడు.

పెద్ద ట్రేలో ప్లేటు పెట్టి, పదార్థాలను వడ్డించి ఆమె పడగ్గదికి చేరుకుంది. ఒక టేబులుమీద ప్లేటను పెట్టింది. రెండు కుర్చీలను బల్ల పక్కనే వేసింది.

గ్లాసులోని విస్కీని తాగేసి అతడు సోఫాలోంచి లేచాడు. ఆమె నడుంచుట్టూ చెయ్యిని పోనిచ్చాడు.

ఓరగా ఆమెవైపు చూసి, అమాంతంగా ఆమెను ఎత్తి, పెదిమలను ముద్దెట్టుకున్నాడు.

"మైడియర్, యూ ఆర్ లవ్లీ! ఇండియాలో నీలాంటి ప్రియురాలు దొరుకుతుందని నేను కల్లో కూడా అనుకో

లేదు. ఇదంతా వినాయక్ మహిమ. అందుకే వినాయక్‌ని అమెరికాకు తీసుకుపోవాలి" అన్నాడతను.

పక్క పక్కనే కూర్చొని యిద్దరూ భోజనాలు చేయడం ప్రారంభించారు.

"ఇదేమిటి?"

"వడ. తినిచూడండి. బాగుంటుంది" అందామె.

"ఫైన్ టేస్ట్!" అన్నాడతను.

స్పూన్ వాడకుండా ఆమెలాగే చేత్తో తిన్నాడతను. సాంబార్, రసమ్ అతడి కెంతగానో నచ్చాయి.

"అమెరికాలో యివన్నీ నువ్వు చెయ్యాలి," అన్నాడతను.

డిన్నర్ పూర్తయ్యాక అతడు సిగరెట్ వెలిగించాడు. ఆమె తన పనులు పూర్తి చేసి పడగ్గదిలోకి తిరిగి వచ్చింది.

"లక్ష్మీ, హోటల్‌కి పోవాలి," అన్నాడతను.

"ఇక్కడే పడుకోవచ్చు. పొద్దుటే వెళ్ళొచ్చు."

"నీతో చాలాసేపున్నాను."

"మీ ప్లాన్ గురించి చెప్పాలిగా!" అందామె.

గది తలుపు మూసిందామె. ఇద్దరూ పరుపుమీద పక్క పక్కనే పడుకున్నారు.

"లక్ష్మీ, శుక్రవారం ఆ పూజారి ఇక్కడకు ఎన్నింటికొస్తాడు?"

"పదింటికి వస్తాడు."

"పదింటికి నేను టాక్సీలో వస్తాను. పూజారి దగ్గర నుంచి అతడికి తెలియకుండా తాళంచెవులు తీసుకుని, టాక్సీలోవున్న నాకు నువ్వు యివ్వాలి. నేను గుడికి వెళ్ళి ఆ విగ్రహాన్ని అపహరిస్తాను. మళ్ళా ఇక్కడికొచ్చి

తాళంచెవులు నీ కిచ్చి వెళ్ళిపోతాను. తాళంచెవులు యిక్కడే వున్నాయని భావిస్తూ ఆ పూజారి తనింటికి పోతాడు."

"మీరు వచ్చిందాకా పూజారితో యేం చేయను?" అడిందామె.

"గుడిలో ఆ పూజారిని చూశాను. అతను యవ్వనంలో వున్నాడు. ఈ గదిలోకి రమ్మని నువ్వు తీయగా నవ్వితే పిచ్చాడిలా గెంతుతాడు. అతడిని నవ్విస్తూ యీ గదిలోనే వుంచు. నేను తిరిగొచ్చాక అతడికి బై బై చెప్పొచ్చు."

"అటుపైన ఏం చెయ్యాలి?"

"నేను హోటల్ గది ఖాళీచేసి యిక్కడికి వస్తాను. నువ్వు నీ బాగ్ తో తయారుగా వుండు. అదే టాక్సీలో యిద్దరం బెంగుళూరు పోదాం."

ఆమె అతడి కళ్ళలోకి చూసింది.

"నా వస్తువులు ఎన్నో వున్నాయి యిక్కడ...."

"లీవ్ దెమ్! నీ భర్త ఆ వస్తువులను చూసుకుని సంతోషిస్తాడు. ముఖ్యమైనవి మాత్రం పట్రా."

"ఓ.కె. అలాగే" అందామె.

తెల్లవారేలోపల అతిడు లేచాడు. పరుపుమీద పడుకొని వున్న ఆమెవంక నవ్వుతూ చూశాడు.

లక్ష్మి శరీరం బంగారంలా మెరుస్తోంది. ఆమె ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది. మెల్లిగా అతడు కిందకు దిగి తన దుస్తులు ధరించాడు.

ఆమెను లేపాడు. కళ్ళు తెచ్చి ఆమె అతడివైపు నిశితంగా చూసింది.

"మన ఫస్ట్ నైట్ వండ్రఫుల్ గా వుంది," అని అత

డామె పెదిమలను ముద్దాడాడు.

“మైడియర్, నేను హోటల్ కి వెళ్తున్నాను. తర్వాత నాకు ఫోన్ చేయి,” అన్నాడతను.

అతడి మాటలు ఆమెకు స్పష్టంగా వినబడలేదు. ఆమె నిద్రలోకి జారిపోయింది.

కోన్ గదిలోంచి బయటకు నడిచాడు.

5

శుక్రవారం!

రాత్రి పదింటికి రామశాస్త్రి నవ్వుతూ హాల్లోకి వచ్చాడు. ఆమె యేదో పనున్నట్లు పడగ్గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. అతడు గుమ్మంలో బయట నిలబడి ఆమెను పిల్చాడు.

“లక్ష్మిగారూ! అమ్మా!”

“లోపలకు రండి,” అందామె.

అతడు లోపలకు వెళ్ళాడు. అతడివైపు ఆమె నవ్వుతూ చూసింది. రామశాస్త్రి వయస్సు 28 సంవత్సరములు వుంటుంది. అతడికింకా పెళ్ళి కాలేదు. తెల్లటి పంచ ధరించి పైన కండువా కప్పుకున్నాడు. వంటినిండా బొచ్చు కనిపిస్తోంది. గిరిజాల జుత్తు. వెనక చిన్న పిలక. నుదురుమీద విభూది, ఎర్రటి బొట్టు. మెళ్ళో రుద్రాక్ష మాల.

“కూర్చోండి శాస్త్రిగారూ” అందామె.

అతడు సోఫాలో కూర్చుని పెద్ద పాకెట్ ను టీపాయి మీద వుంచాడు.

“మీకు ప్రసాదం యిచ్చిపోదామని ఇలా వచ్చాను!” అన్నాడతను.

అద్దం ముందు నిలబడి ఆమె మేకప్ చేసుకుంటోంది,

"వస్తోంది, వస్తున్నా" అని ఆమె మెల్లిగా అతడి ముందుకు నడిచింది.

సెంటు వాసన గదిలో గుప్పున కొడ్తోంది. బయట నుంచి టాక్సీ హారన్ వినపడింది.

"శాస్త్రిగారూ, బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళి కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కురండి టిఫిన్ యిస్తాను" అందామె.

రామశాస్త్రి తాళంచెవుల గుత్తిని టీపాయిమీద పడేసి బాత్‌రూమ్‌లోకి నడిచాడు. తాళంచెవుల గుత్తిని తీసుకుని ఆమె బయటకు పరుగెత్తింది. తొందరగా తిరిగి వచ్చింది. కండువాతో మొహం తుడుచుకుంటూ శాస్త్రి వచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

"ఆ పాకెట్ అంతా మీకేనమ్మా" అన్నాడతను.

"ఇదంతా మీరు తినాలి" అందామె ఒక ప్లేటు అందిస్తూ.

ప్లేటులోని స్వీట్స్, హాట్స్ చూసి అతడు తృళ్ళిపడ్డాడు.

"ఇవన్నీ తింటే యీ రాత్రి భోంచేయలేనమ్మా."

"భోజనం రోజూ తినేదేగా!"

"ఇంతకీ యివాళ యేమిటి విశేషం?"

"మా పెళ్ళి రోజు, అందుకే తినమంటున్నాను."

అతడు తినడం ప్రారంభించాడు. అతడి యెదురుగా మరో సోఫాలో ఆమె కూర్చుంది. అప్పుడప్పుడు టైమ్ చూస్తోంది. నిమిషాలు దొర్లుతున్నాయి. ఆమె కోన్ గురించి లోలోపల ఆలోచిస్తోంది.

కోన్ తిరిగి వచ్చిందాకా రామశాస్త్రిని గదిలో వుంచాలి!

చటుక్కున ఆమె పమిట కిందకు జారింది. శాస్త్రి

ఆమెవైపు చూశాడు. ఆమె నవ్వుతూ పమిటను సర్దుకుంది.

"శాస్త్రిగారూ మీకింకా యెందుకు పెళ్ళికాలేదు?" నవ్వుతూ అడిగిందామె.

"నా అన్నకి యింకా పెళ్ళికాలేదు. వాడు నాకంటె రెండేళ్ళు పెద్ద" అన్నాడతను.

"మన గుడికి యెందరో యువతులు వస్తూ వుంటారు. అనేకమంది మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తూ వుండాలి!"

"అలా అనకండమ్మా! స్కూలుకు పంపడం మాన్పించి నా తండ్రిగారు వేదాలూ, ఉపనిషత్తులూ చదవమని ప్రోత్సహించారు. ఈ రోజుల్లో అవి ఎవరకి కావాలి?" అన్నాడు శాస్త్రి.

"శాస్త్రి గారూ, బి.ఎలమీద మోజు పోయింది. వేదాలు చదువుకున్న మీలాంటి వాళ్ళను యీనాటి యువతులు ప్రేమిస్తారు!"

"ఏమో! ఇంతవరకూ యే అమ్మాయీ నన్ను ప్రేమిస్తున్నట్లు నాతో చెప్పలేదు!"

ఆమె అతడివైపు సూటిగా చూసింది.

"శాస్త్రిగారూ, ఆడపిల్లలకు హృదయంలో ప్రేమున్నా చెప్పుకునే ధైర్యం వుండదు. మొగాడు కొంచెం ముందుకు వెళ్తే ఆడపిల్ల అతడి చేతుల్లో పువ్వులా రాలిపోతుంది" అందామె.

"మీరు నన్ను బాగా యేడిపిస్తున్నారు" అన్నాడు శాస్త్రి అమాయకంగా.

ఆమె ఆలోచిస్తోంది. కోన్ ఇంకా ఎందుకు రాలేదు? యెవరేనా అతడిని అడ్డగించారా?

రామశాస్త్రి ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"మీ రింత చెప్పాక మీ సలహా అడగాలని వాకు

అనిపిస్తోంది."

"అడగండి" అందామె.

"ఒకమ్మాయి తల్లితో గుడికి వస్తూ వుంటుంది. ధన వంతుల బిడ్డలా వుంది. ఒక రోజు అర్చన చేయించింది. ఆమె పేరు లలిత. ఆమెకు నేనంటే చాలా యిష్టం అని పిస్తోంది. రోజూ రెండుసార్లు ఆమె గుడికి వస్తుంది. పొద్దుట ఒంటరిగా వస్తుంది. రాత్రి తల్లితో వస్తుంది. నన్ను చూసి మహా సిగ్గుపడుతుంది."

"శాస్త్రిగారూ, ఆమె మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తోంది."

"నేను యేం చెయ్యాలో చెప్పండి! వినాయకుడి గుడిలో పూజారిగా వుంటూ నేను అవనీతికరంగా ప్రవర్తిస్తే అందరూ నామీదకు చెప్పులు విసుర్తారు. నా పనికూడా పోవచ్చు!"

"శాస్త్రిగారూ, ఆ వినాయకుడిని పూజించి మీరు ధైర్యం చేయండి. లలిత మీదవుతుంది" అందామె.

"ఏ ప్రమాదమూ లేదంటారా?"

"ఏమీ వుండదు. మీకు ధైర్యం లేకపోతే ఆ అమ్మాయిని నేను కల్సుకుని మాట్లాడతాను. ఆమె హృదయం మీమీద వుందో లేదో కనుక్కుంటాను" అతడు ఆమెకు నమస్కరించాడు.

"అలా చేస్తే బాగుంటుంది. కాని నన్ను యేవిధం గానూ యిరికించకుండా ఆమె ఉద్దేశం తెలుసుకోండి."

"రేపే అంతా కనుక్కుంటాను. ఆమె అడ్రెసు చెప్పండి."

లలిత గురించి అన్ని వివరాలూ రామశాస్త్రి ఆమె కిచ్చాడు.

"నాకొక సందేహం, అమ్మగారూ! నాలాంటి పూజారికి

ఆ అమ్మాయి తలిదండ్రులు పిల్లను యివ్వడానికి ఒప్పుకుంటారా?" అడిగాడతను.

"ప్రతి నెలా మీకెంత ఆదాయం వస్తోంది?"

"వెయ్యిపైన వస్తోంది."

"మీకు మంచి ఆదాయం వుంది. పూజారి పని గౌరవనీయమైనది. బాంకుల్లో పని చేసే గుమస్తాలకు అదే ఆదాయం వుండొచ్చు. పూజారికి కూతుర్ని వాళ్ళు ఎందుకివ్వకూడదు?" అందామె.

బయటనుంచి కారు హారన్ వినపడింది. ఆమె బయటకు పరుగెత్తింది. వెనక కూర్చున్న శ్రీను వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది. యేదో అడగబోయింది. అతడు మాట్లాడవద్దని సౌజ్ఞ చేశాడు. తాళంచెవుల గుత్తిని ఆమెకిచ్చాడు.

"అరగంటదాకా హోటల్లో వుంటాను. ఫోన్ చేసి నాతో మాట్లాడు" అన్నాడు అతను.

టాక్సీ వెళ్ళిపోయింది. ఆమె లోపలకు నడిచింది. రామశాస్త్రి ప్లేటును ఖాళీ చేశాడు.

"చేతులు కడుక్కోండి" అందామె.

అతడు బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు. తాళంచెవుల గుత్తిని ఆమె టీపాయిమీద పడేసింది.

రామశాస్త్రి తిరిగొచ్చాడు. ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"కాశీ అన్నపూర్ణలా టిఫిన్ పెట్టారు. మీకు నా ధన్యవాదాలు. మీరు ఆ పిల్లతో మాట్లాడి నాకు సహాయపడండి."

"శుభవార్త రేపు మీకు చెప్తాను" అందామె.

అతడు తాళంచెవుల గుత్తి తీసుకుని, ఆమెకు నమస్కరించి వెళ్ళిపోయాడు.

కాస్సేపయ్యాక ఆమె బయటకు నడిచింది. ఒక మందుల షాపునుంచి అతడి హోటల్‌కి ఫోన్ చేసింది.

"హలో, జోన్ స్పీకింగ్!" అన్నాడతను.

"నేను లక్ష్మిని."

"హలో మైడియర్, అంతా సవ్యంగా జరిగింది."

"నీ పూజారి వేషం బాగుంది" అందామె.

"ఆ వేషంలో యెవ్వరూ నన్ను అనుమానించరు. గుడి తెర్చాక ఒక ప్రమాదం నాకు ఎదురైంది. కొత్తగా పెళ్ళయిన దంపతులు లోపలకు వచ్చారు. వాళ్ళకు ప్రసాదం యిచ్చి పంపేశాను. వాళ్ళు నన్ను అనుమానించలేదు."

"ఆ గుడికి వెళ్ళడం వాళ్ళకు ఇదే మొదటిసారేమో!" అందామె నవ్వుతూ.

"డార్లింగ్, అక్కడున్నావా?"

"ఇక్కడే వున్నాను."

"మైడియర్, ఆ పూజారి వెళ్ళిపోయాడా?"

"బాగా టిఫిన్ పెట్టి పంపించాను."

"గుడ్, యూ ఆరే జీనియస్! లక్కీ, రెడీగా వుండు. సరిగ్గా 11-30కి నేను అక్కడికొస్తాను."

"పన్నెండింటికి రండి. రెడీగా వుంటాను."

"మన సెకండ్ నైట్ టూరిస్టు టాక్సీలో గడుపుదాం" అని అతడు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

వేగంగా ఆమె యింటికి వెళ్ళింది. తొందరగా భోజనం చేసింది. తన చీరలు, నగలు తోలుపెట్టెలో పెట్టింది.

పడగ్గదిలో పచార్లు చేస్తూ వుండిపోయింది. నిముషాలు గడుస్తున్నాయి. పన్నెండు అయింది. ఆమె ఇంటిముందుకు

వెళ్ళి నిలబడింది.

కార్లు రోడ్డమ్మట పోతున్నాయి. యే కారూ తన యింటిముందు ఆగలేదు. అతడు భోజనం చేస్తున్నాడేమో!

వెయ్యి కళ్ళతో అతడి రాకకోసం ఎదురుచూస్తోంది. అనుకోకుండా ఒక అమెరికన్ తనకు దొరికాడు. అతడితో హాయిగా అమెరికాలో జీవించవచ్చు!

వాచ్ వైపు చూసింది. ఒంటిగంట దాటింది. అయినా అతడి టాక్సీ యెక్కడా పత్తాలేదు.

ఆమె బయటకు నడిచింది. ముందు తలుపులు దగ్గరగా మూసింది.

రోడ్డమ్మట వేగంగా నడవసాగింది. రోడ్డుమీద జన సంచారంలేదు. వీధి కుక్కలు మొరుగుతున్నాయి.

చాలా దూరం నడిచాక ఆమెకొక టెలిఫోన్ బూత్ కనిపించింది. లోపలకు దూరి ఆమె గాజు తలుపు మూసింది.

రిసీవర్ ఎత్తి హోటల్ మేరిస్ నంబరు తిప్పింది. యాభై పైసలు చిల్లులో పడేసింది.

"హలో. హోటల్ మేరిస్" అందా యువతి.

"మిష్టర్ కోన్ ప్లీస్" అందామె.

"ఆయన గది ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయారు."

"ఎప్పుడు?"

"11-30కి."

మరేమీ అడక్కుండా ఆమె రిసీవర్ని పెట్టేసింది. బూత్ లోంచి బయటికొచ్చి ఆమె యింటివైపు మెల్లిగా అడుగులు వేసింది.

తనను ఉపయోగించి, తన సహాయాన్ని పొంది కోన్

పారిపోయాడు. తనకి ఎన్నో ఆశలు చూపించి అతడు మాయమయ్యాడు.

ఆమె పళ్ళు పటపట కొరికింది. నిస్సహాయంగా ఏడుస్తూ ఇంటిదాకా నడిచింది. హాల్లోకి వెళ్ళి ముందు తలుపులు మూసింది.

మెల్లిగా పడగ్గదిలోకి నడిచింది. అమాంతంగా పరుపుమీదపడి యేడ్వసాగింది.

ఎప్పుడో ఆమెకు నిద్రపట్టేసింది.

6

అనేకమంది వినాయకుడి గుడిచుట్టూ నిలబడ్డారు. గుసగుసలాడుతున్నారు.

XYZ కారు రోడ్డు వారగా ఆగింది. ప్రఖ్యాత డిటెక్టివ్ వాలి చుట్ట పొగ పీల్చి బయటకు దిగాడు. గిరి దిగి కారు తలుపు మూశాడు.

ఇన్ స్పెక్టర్ బాండ్ నవ్వుతూ వాలికి నమస్కరించాడు.

"వాలిగారూ, ఫోన్ చేయగానే వచ్చినందుకు థాంక్స్" అన్నాడు బాండ్.

చుట్ట కాలుస్తూ వాలి నలువైపులా చూశాడు. వెయ్యిమందిపైన ప్రజలు గుమిగూడారు.

"రండి, లోపలకు వెళ్దాం" అన్నాడు బాండ్.

ఇన్ స్పెక్టర్ బాండ్ ఒక కాన్ స్టేబులుతో గుడివైపు కదులుతున్నాడు. వాలి, గిరి వెనకనే వెళుతున్నారు.

ప్రజలు పక్కకు కదిలి దారిస్తున్నారు. ముందుగుమ్మం దాటి వాలి లోపలకు వెళ్ళాడు. యేడుస్తూ పూజారి రామశాస్త్రి వాళ్ళవైపు వచ్చాడు.

"ఈ గుడికి యీయన పూజారి, వాలిగారూ" ఇన్

స్పెక్టర్ బాండ్ పరిచయం చేశాడు.

పూజారివంక వాలి పరీక్షగా చూశాడు.

"అబ్బాయి, నీ పేరు?" అడిగాడు వాలి.

"రామశాస్త్రి అని పిలుస్తారండి."

"ఏమైందో చెప్పు!"

"ఎనిమిదింటికి వచ్చి తాళాలు తెరిచాను. గర్భ గుడిలోని వినాయకుడి విగ్రహానికి నమస్కరించి పని ప్రారంభించడం నాకు అలవాటు" అన్నాడతను.

వాలి మరికొంచెం ముందుకు వెళ్ళాడు. లోపలకు చూశాడు. వినాయకుడి విగ్రహం లేదు!

వాలి వెనక్కు తిరిగాడు. గాభరాపడుతున్న పూజారి వైపు చూశాడు.

"ఆ విగ్రహం బం గా రం తో చేయబడిందా?" ప్రశ్నించాడు వాలి.

"ఆరు కిలోల బంగారంతో తయారుచేశారు, సార్. ధగధగ మెరుస్తూ వుండేది."

"ఈ గుడితాళం చెవులు ఎవరి దగ్గర వుంటాయి?"

"నా దగ్గర, సార్!" అని రామశాస్త్రి ఒక స్టీలు రింగుకి వేళ్ళాడుతున్న కొన్ని తాళంచెవులను చూపించాడు.

"రాత్రి ఎన్నింటికి మూస్తావు?"

"తొమ్మిదింటికి, సార్. ఎక్కువగా భక్తులు వుంటే మరో 10, 15 నిమిషాలు తర్వాత మూసి, తాళాలు వేస్తాను."

చుట్ట పొగ పీల్చి వదుల్తూ వాలి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

"అబ్బాయి, నువ్వు వచ్చి తాళాలు తెరిచానన్నావు.

అంటే ఎవ్వరూ తాళాలను పగులగొట్టలేదు!"

"అవును, సార్."

"తాళాల్ని పగలగొట్టకుండా లోపలకు ఎలా వెళ్ళగల్గారు?" ప్రశ్నించాడు వాలి.

"అదే ఆశ్చర్యంగా వుంది" అన్నాడు పూజారి.

అతడివైపు సూటిగా చూశాడు వాలి.

"నువ్వు ఎంతకాలంనించి ఇక్కడ పనిచేస్తున్నావు?"

"ఐదేళ్ళనుంచి, సార్."

"నిన్న నువ్వు యీ గుడికి తాళాలువేసి తిన్నగా యింటికి పోయావా?"

రామశాస్త్రి వెంటనే జవాబివ్వలేదు. కొంతసేపు మౌనంగా వున్నాడు.

"అబ్బాయి, చెప్పు!"

"లక్ష్మిగారి యింటికి వెళ్లానండి."

"ఎవరామె?"

"ఈ గుడి ట్రస్టీ మెంబరు. 800 సంవత్సరాల క్రితం ఆమె పూర్వీకులు యీ గుడిని నిర్మించారు. ప్రతి శుక్రవారం ఆమెకు ప్రసాదం పట్టుకెళ్ళి యిస్తూంటాను. నిన్న వెళ్ళి ఆమెకు ప్రసాదం యిచ్చాను."

"ఆమె యింట్లో ఎంతసేపున్నావు?"

"అరగంటపైన వున్నానండి."

"అంతసేపు ఏం చేశావు?"

"నిన్న ఆమె పెళ్ళయిన రోజుట. ఆమె టిఫిన్ యిచ్చారు. అది తిని తర్వాత యింటికి వెళ్ళిపోయాను."

"అప్పుడు తాళం చెవులు నీ దగ్గరే వున్నాయా?"

"పక్కనున్న టీపాయిమీద పెట్టాను. వెళ్ళేముందు వాటిని తీసుకున్నాను."

గర్భగుడి ముందు వాలి అటూ యిటూ తిరిగి పరీక్షగా చూశాడు. తాళాలు తెరవకుండా ఎవ్వరూ లోపలకు రాలేరు!

"గిరీ, లక్ష్మి అడ్రెసు తెల్సునా!" అన్నాడు వాలి.

గిరి సమీపంలో వున్న పూజారివైపు కదిలాడు.

"వాలిగారూ, యే ముఠావాళ్లో ఆ బంగారం విగ్రహాన్ని దోచుకుపోయి వుండాలి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్.

వాలి జవాబివ్వలేదు. గిరి అతడి పక్కకు వచ్చాడు.

"ఆమె యిల్లు సమీపంలోనే వుంది" అన్నాడు గిరి.

"వెళ్దాం పద!" అన్నాడు వాలి.

7

ఒక యింటిముందు కారు ఆగింది. వాలి కిందకు దిగాడు. ముందు తలుపులు తెర్చి వున్నాయి. వాలి, గిరి గుమ్మం ముందు ఆగారు. గిరి తలుపును తట్టాడు.

లక్ష్మి గబగబ వచ్చి వాళ్ళవైపు చూసింది. పొడుగ్గా, బలంగా బుగ్గమీసాలతో వున్న వాలివైపు ఆమె భయంతో చూసింది. అతడి నోట్లో పొడుగాటి చుట్ట వుంది.

"ఏం కావాలి మీకు?" అందామె.

"అమ్మాయి, నువ్వే" అన్నాడు వాలి.

"రండి, లోపలకు రండి" అందామె.

హాల్లో వున్న సోఫాలు పాతవి. సోఫా కవర్లకు అక్కడక్కడ మరకలున్నాయి.

"కూర్చోండి" అందామె.

"ఈయన వాలిగారు" అన్నాడు గిరి.

మళ్లా వాలి వంక ఆమె గాభరాగా చూసింది.

"వాలిగారూ, నమస్కారం" అందామె.

అందరూ సోఫాల్లో కూర్చున్నారు.

"అమ్మాయి, సమీపంలో వున్న వినాయకుడి గుడికి నువ్వు ట్రస్టీ మెంబరువని తెలిసింది" అన్నాడు వాలి.

"నేనొక్కతెనే కాదు. మరో ఐదుగురు ట్రస్టీ మెంబర్లు" అందామె.

ఆమెవైపు వాలి సూటిగా చూశాడు.

"అమ్మాయి, నిన్న రాత్రి పూజారి రామశాస్త్రి యిక్కడకు వచ్చాడా?"

"ఇదంతా ఎందుకు అడుగుతున్నారు?" అడిగిందామె.

"రాత్రి వినాయకుడి విగ్రహాన్ని యెవరో ఎత్తుకు పోయారు" అన్నాడు వాలి.

ఆమె ఉలిక్కిపడింది క్షణకాలం. ఆమె నోటమ్మట మాట పెగల్లేదు.

"నా ప్రశ్నకు జవాబివ్వలేదు!"

"రామశాస్త్రి వచ్చాడు. కాస్సేపు కూర్చుని వెళ్ళి పోయాడు."

"ప్రతి శుక్రవారం అతను యిక్కడకు వస్తాడా?"

"వచ్చి ప్రసాదం యిచ్చి వెళ్ళిపోతాడు."

"నిన్న అలాగే వెళ్ళిపోయాడా?"

ఆమె తలాడించింది.

"అతను ఇక్కడ చాలాసేపు వున్నాడని విన్నాను!"

"అదా. నేను టిఫిన్ యిస్తే తిని వెళ్లాడు."

"నీ పెళ్ళిరోజని విన్నాను. నీ భర్త ఎక్కడ?"

ఆమె విచారవదనంతో వాలికేసి చూసింది.

"ఆయన ఆరోగ్యం బాగా లేదు. పక్షవాతంతో

ఆయన కాలూ, చెయ్యీ పడిపోయింది."

"అమ్మాయి, చాలా విచారిస్తున్నాను."

ఆమె కళ్ళు తుడుచుకుంది. ఆమెవైపు గిరి జాలిగా చూశాడు.

"అమ్మాయి, రామశాస్త్రి ఎటువంటివాడు?"

"అతడు చాలా మంచివాడు. అమాయకుడు. యెవ్వరికీ హాని చేయడు" అందామె.

లోలోపల కోన్ గురించి ఆమె ఆలోచిస్తోంది. ఆ దుర్మార్గుడు తనను నమ్మించి మోసం చేశాడు.

"అమ్మాయి, ఆరు కిలోల బంగారంతో ఆ విగ్రహం చేశారని విన్నాను. దాని విలువ పదిలక్షలు పైన వుంటుంది. ఎవరో తాళాలు తెచ్చి ఆ విగ్రహాన్ని తీసుకుపోయారు. ఆ తాళంచెవులు ఎప్పుడూ రామశాస్త్రి దగ్గర వుంటాయని విన్నాను. నిన్న రాత్రి యిక్కడకు వచ్చినపుడు తాళంచెవులు అతడి దగ్గర వున్నాయా?"

ఆమె కాసేపు ఆలోచించింది.

"వున్నాయి, సార్. వెళ్ళేముందు టీపాయిమీదున్న తాళంచెవుల గుత్తిని ఆయన తీసుకున్నారు. అది నాకు గుర్తుంది."

అమాంతంగా వాలి సోఫాలోంచి లేచాడు.

"నీ భర్త యే గదిలో వున్నాడు?"

ఆమె ఒక గదిలోకి వెళ్ళింది. గుమ్మం బయట నిలబడి వాలి లోపలకు చూశాడు.

"ఆయన నిద్రపోతున్నారు" అందామె.

వాలి మెల్లిగా లోపలకు వెళ్లాడు. పరుపుమీద వెల్లకిలా పడుకున్న వ్యక్తివైపు చూశాడు.

"లేపనా?" అడిగిందామె.

ఆమెవైపు విచిత్రంగా చూసాడు.

"గాఢనిద్రలో వున్న వాళ్ళను లేపడం ధర్మంకాదు!" అన్నాడు వాలి.

అందరూ హాల్లోకి వచ్చారు.

"అమ్మాయి, నీ భర్త ఎడంకాలూ, చెయ్యీ పక్షవాతం మూలంగా దెబ్బతిన్నాయా?"

"అవును, సార్."

"తనే గడ్డం గీసుకుంటూ వుంటాడా?"

ఆమె ఆతిడివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఆయన షేవ్ చేసుకోలేరు. ఆయనకు ట్రీట్ మెంట్ యిచ్చే డాక్టర్ ప్రసాద్, నా భర్త ప్రాణమిత్రులు. డాక్టర్ ప్రసాద్ షేవ్ చేస్తూ వుంటారని విన్నాను" అందామె.

"డాక్టర్ ప్రసాద్ రోజూ వస్తాడా యిక్కడకు?...."

"ఏదో టైమ్‌లో వచ్చిపోతారు."

"డాక్టర్ ప్రసాద్ అడ్రసేమిటి?"

"ఆయన రాయపేట హాస్పిటల్లో డాక్టర్‌గా వుంటున్నారని విన్నాను. ప్రయివేట్‌గా ఆయన ఎవ్వరికీ మందులివ్వరు. స్నేహం మూలంగా నా భర్తకు యిస్తున్నారు" అందామె.

"నీలాంటి భార్య, డాక్టర్ ప్రసాద్‌లాంటి మిత్రుడు వుండటం నీ భర్తకు మంచిదే" అన్నాడు వాలి.

వాలి, గిరి బయటకు వెళ్ళారు. గుమ్మంలో నిలబడి ఆమె బయటకు చూస్తోంది.

ఏదో ఆలోచన తట్టినట్లు వాలి వెనక్కు నడిచి ఆమె వైపు చూశాడు.

"అమ్మాయి, నీ భర్త యెప్పుడూ, యెక్కడకూ వెళ్ళడా?" ప్రశ్నించాడు.

"నా భర్త రాజన్ కదల్లేరు" అందామె.

వాలి వెళ్ళి కార్లో కూర్చుని తలుపు మూశాడు. గిరి కారును పోనిచ్చాడు.

8

గుడి ముందు యిప్పుడు ప్రజలు యెక్కువగా లేరు. పోలీసు జీపు యింకా అక్కడే వుంది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ కారు దగ్గరకు వేగంగా వచ్చాడు. కారులో కూర్చున్న వాలి రోడ్డు యిరువైపులా చూస్తున్నాడు.

"వాలిగారూ, ఏదేనా తెలిసిందా?"

"బాండ్ భాయ్, సెల తప్పగానే పిల్ల పుడ్తుందా? పరిశోధన సాగుతోంది. సకాలంలో నిజం తెలుస్తుంది" అన్నాడు వాలి.

కారు దిగి సమీపంలో వున్న టీ షాపు దగ్గరకు వాలి వెళ్ళాడు.

"ఏం కావాలి?" అడిగాడా షాపువాడు.

"రాత్రి నీ కొట్టు యెంతవరకూ తెర్చివుంటుంది?"

"ఒంటిగంట దాకా, సార్."

షాపు దగ్గర నుంచి గుడి యెర్ర తలుపులు కనిపిస్తున్నాయి.

"ఆ గుడి తలుపులు నిన్నరాత్రి మూయడం నువ్వు చూశావా?" ప్రశ్నించాడు వాలి.

"తొమ్మిదింటికి మూసి పూజారి వెళ్ళిపోయాడు, సార్" అన్నాడతను.

ఎందుకో షాపు యజమాని తల గోక్కుంటూ వుండి

పోయాడు.

"ఏదేనా గుర్తు వస్తోందా?"

"అవును, సార్."

"ఏమిటో చెప్పు!"

"తొమ్మిదింటికి గుడి మూయడం గుర్తుంది. కాని పది తర్వాత పూజారి మళ్ళా తెర్చాడు. కాస్సేపట్లో మూసి పూజారి వెళ్ళిపోయాడు" అన్నాడతను.

"ఎవరా పూజారి, రామశాస్త్రి?"

"గుడి ముందు దీపాలు లేవు సార్. రామశాస్త్రి కాదో నేను చెప్పలేను. పంచ, కండువా, పిలక, చేతిలో ఏదో సంచి, అవి గుర్తున్నాయి."

"నువ్వా గుడికి వెళ్తూవుంటావా?"

"రోజుకు రెండు, మూడుసార్లు వెళ్తూ వుంటాను, సార్."

"అబ్బాయి నీ పేరు?"

"గజపతి సార్."

"నువ్వు చెప్పింది వుపయోగపడ్తుంది. చాలా థాంక్స్" అని వాలి గుడివైపు నడిచాడు.

రామశాస్త్రి నీరసంగా వున్నాడు—కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. వాలి అతడి భుజంమీద చెయ్యి వేశాడు.

"అబ్బాయి, పదింటికి నువ్వు లక్ష్మి ఇంట్లో వున్నావు. అదే సమయంలో ఎవరో గుడి తలుపులు మళ్ళా తెర్చారు. విగ్రహాన్ని సంచిలో పెట్టుకొని, తాళాలు వేసి వెళ్ళిపోయారు. తలుపులు తెర్చిన వ్యక్తి నీలా వేషం వేసుకొన్నాడు" అన్నాడు వాలి.

"నేను యిక్కడకు రాలేదు, సార్" అన్నాడు పూజారి గాభరాగా.

"దొంగతనం చేసేవాళ్ళు గుడికి అనేకసార్లు వచ్చి అంతా ముందుగా స్టడీ చేస్తారు. ప్రత్యేకంగా అలా గుడికి వచ్చినవాళ్ళెవరైనా నీకు గుర్తున్నారా?"

"లక్ష్మిగారు ఒక తెల్లవాడిని ఓ రాత్రి గుడికి తీసుకొచ్చారు. తర్వాత అతను ఒంటరిగా చాలాసార్లు వచ్చాడు. గుడి నలువైపులా తిరిగి అతడు చూసేవాడు."

"అతడి పేరు?"

"లక్ష్మిగారికి తెలిసుండవచ్చు, సార్."

"అబ్బాయి, నువ్వు టిఫిన్ తినే సమయంలో లక్ష్మి నీతో నే వుందా?"

"నా ఎదురుగా ఆమె సోఫాలో కూర్చుంది, సార్. కారు హారన్ చప్పుడు విని ఆమె బయటకు వెళ్ళింది" అన్నాడు పూజారి.

వాలి గబగబా వెళ్ళి కారులో కూర్చుని తలుపు మూశాడు. ఇన్స్పెక్టర్ బాండ్‌తో వున్న గిరి కారువైపు పరుగెత్తాడు.

"వాలిగారూ, యెక్కడికెళ్ళాం?" అడిగాడు గిరి.

"లక్ష్మితో మరోసారి మాట్లాడాలి" అన్నాడు వాలి.

గిరి కారును వేగంగా పోనిచ్చాడు.

9

హాల్లో కొచ్చిన వాళ్ళవైపు లక్ష్మి గాభరాగా చూసింది.

"మళ్ళా వచ్చారా!" అందామె.

"రావలిసి వచ్చింది" అన్నాడు వాలి.

"ఏం కావాలో చెప్పండి" అందామె.

"నీవు ఒక తెల్లవాడిని గుడికి తీసుకెళ్ళావట. ఎవ

రతను?"

"అతని పేరు జోన్. అతడు అమెరికా దేశస్తుడు" అందామె.

"అతడు గుడికి వొంటరిగా చాలాసార్లు వెళ్ళాడట!"

"వెళ్ళుండొచ్చు. అతడికి మన గుళ్ళన్నా, విగ్రహాలన్నా చాలా యిష్టమని నాతో అన్నారు,"

"అతడితో నీకెలా పరిచయమైంది?"

"ఒకరోజు నేను హోటల్ మేరిస్‌కి వెళ్ళాను. అక్కడతడు నన్ను పలకరించాడు, తర్వాత నేను అతడిని గుడికి తీసుకెళ్ళాను."

"అతడు అదే హోటల్లో వుంటాడా?"

"నాకు తెలియదు. తర్వాత నేనతడిని కల్సుకోలేదు" అందామె.

వాలి ఆమెవైపు సూటిగా చూశాడు.

"అమ్మాయి పూజారి వేషంలో వెళ్ళి ఎవరో గుడి తలుపులను పది తర్వాత తెర్చాడని తెలిసింది. మన పురాతన విగ్రహాలకు అమెరికాలో విపరీతంగా డిమాండ్ వుంది. ఆ అమెరికన్ని మనం అనుమానించాలి!"

అత్మ మాట్లాడలేదు. వాలి బయటకు నడిచాడు. కారు మూసుకుపోయింది.

ఒకచోట కారు ఆగింది. వాలి పక్కనున్న గిరివైపు చూశాడు.

"గిరీ, ఫోన్ చేసి హోటల్ మేరిస్‌లో జోన్ వున్నాడేమో కనుక్కో. అలాగే రాయపేట హాస్పిటల్‌కి ఫోన్ చేసి డాక్టర్ ప్రసాద్ గురించి తెల్సుకో" అన్నాడు వాలి.

కారు దిగి గిరి సమీపంలో వున్న మందులషాపు దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

చుట్టపొగ పీల్చి వదుల్తూ వాలి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇండియాలో దొంగిలించిన విగ్రహాలెన్నో విదేశాల్లో కనబడ్డాయి!

కాసేపట్లో గిరి కారు దగ్గరకు వచ్చాడు. "వాలిగారూ, కోన్ నిన్నరాత్రి 11-50 కి మేరీస్ హోటల్లోని గదిని ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోయాడు. రాయపేట హాస్పిటల్లో డాక్టర్ ప్రసాద్ అనే పేరుతో యే డాక్టరూ లేడు" అన్నాడు గిరి.

"గిరీ, నిజానికి దగ్గరవుతున్నాం" అన్నాడు వాలి గంభీరంగా.

10

పోలీస్ జీపు వెనకే XYZ కారు ఆగింది. ఇన్స్పెక్టర్ బాండ్ కారుదగ్గర కొచ్చాడు.

వాలిగారూ, శవాన్ని బయటకు తోయించాను. ఈ దేశంవాడు కాదు" అన్నాడు బాండ్.

వాలి కారు దిగి బాండ్‌తో వెళ్ళాడు. మేన్‌హోల్ మూత రోడ్డుమీద పడుంది. డ్రెయినేజ్ పైపుల్లోంచి పైకి తీసిన శవం మూతపక్కనే కనిపించింది.

వాలి శవాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. అతడు సూటులో వున్నాడు. కోటునిండా రక్తం మరకలు. ఛాతీమీద అనేకచోట్ల కత్తితో పొడిచి అతడిని ఎవరో హతమార్చారు.

"అతడి జేబుల్లో వున్నవి చూశావా?" అడిగాడు వాలి.

"ఇప్పుడే శవం బైటకొచ్చింది" అన్నాడు బాండ్.

ఒక కానిస్టేబుల్ శవం జేబులోని పాస్‌పోర్టును ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి యిచ్చాడు. పేజీలను తిప్పి చూశాడతను.

"వాలిగారూ, ఇతడు అమెరికన్. పేరు రోనాల్డ్ విన్‌సెంట్. న్యూయార్కు నుంచి వచ్చాడు. టూరిస్టుగా మన దేశం వచ్చాడు. వయస్సు 50 ఏళ్ళు" అన్నాడు బాండ్.

"ఇదేనో బిల్ సార్...." అని కానిస్టేబుల్ యిచ్చాడు.

"వాలిగారూ, హోటల్ మేరిస్ బిల్లు, వెయ్యీ్యనాలుగొందలకు. బిల్లు ఆర్. కోన్ పేర రాసివుంది" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

ఆ పేరు విని వాలి తృళ్ళిపడ్డాడు. "గిరీ!" అని అరిచాడు.

గిరి దగ్గరగా వచ్చాడు.

"గిరీ, వెంటనే వెళ్ళి లక్ష్మిని ఇక్కడకు తీసుకు రా!" అన్నాడు వాలి.

గిరి కారు దగ్గరకు పరుగెత్తాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ బాండ్ ఓరగా వాలివైపు చూశాడు.

"వాలిగారూ, లక్ష్మిగారు యెవరు?" అడిగాడతను.

"త్వరలో అంతా నీకే తెలుస్తుంది. తొందరపడి నీ బుర్ర పాడు చేసుకోకు!" అన్నాడు వాలి నవ్వుతూ.

అతడి జేబుల్లో మరే కాయితాలూ లేవు. నలిగిపోయిన రూపాయి నోట్లు, కొంత చిల్లర వుంది.

"మొత్తం పది రూపాయల ఎనభై పైసలు. ఇంత తక్కువ డబ్బుతో ఇతడెలా ప్రయాణం చేస్తున్నాడో!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"బాండ్ భాయ్, అతడి దగ్గరున్న డబ్బును వాంతకుడు

పట్టుకుపోయి వుండాలి. కాని పాస్‌పోర్టునూ, హోటల్ బిల్లునూ హంతకుడు మనకు వదిలేశాడు. వాటి ఆధారంగా రోనాల్డ్ విన్‌సెంట్ అనే అతను హోటల్ మేరిస్‌లో మారు పేరులో, ఆర్. కోన్ అనే పేరుతో గది తీసుకొన్నాడని తెలుస్తుంది" అన్నాడు వాలి.

"అవును, సార్" అన్నాడు బాండ్.

కాన్స్టేబుల్ గిరి లక్ష్మిని అక్కడకు తీసుకువచ్చాడు. వాలి ఆమెవైపు చూశాడు.

"అమ్మాయి, నువ్వు గుడికి తీసుకువెళ్ళిన కోన్ యితనేనా?"

వాలి పక్కకు జరిగాడు.

నేలమీద పడున్న శవంవైపు ఆమె సూటిగా చూసింది. భయంతో ఆమె అర్చింది.

ఆమె భుజంమీద వాలి చెయ్యివేశాడు. ఆమె లోలోపల గాభరా పడుతోంది. తను యీ కేసులో ఇరుక్కోవలసి వస్తుందేమో!

"అమ్మాయి, నిన్నరాత్రి ఎవరో ఇతడిని చంపి, మేన్‌హోల్ మూతతీసి డ్రెయినేజి వైపులో శవాన్ని పారేశారు. ఇతడు హోటల్ ఖాళీచేసి వెళ్తూంటే యిదంతా జరిగింది" అన్నాడు వాలి.

ఆమె మాట్లాడలేదు. ఆమెను కారుదగ్గరకు వాలి తీసుకెళ్ళాడు. సమీపంలో ఎవ్వరూ లేరు."

ఆమెవైపు సూటిగా చూశాడతను. "అమ్మాయి, యితడి గురించి నీకు తెలిసినదంతా చెప్పు! నీతో గుడికి వచ్చిన వ్యక్తి నీతో చెప్పకుండా వెళ్ళిపోడు. వెళ్ళే ముందు అతడు నిన్ను కలుసుకుని వుండాలి!"

"నన్ను కలుసుకోలేదు. ఫోన్ చేయాలంటే మా ఇంట్లో

ఫోన్ లేదు" అందామె.

"అమ్మాయి, హోటల్ మేరిన్‌కి వెళ్ళి కనుక్కుంటే అంతా నాకు తెలుస్తుంది. ఎవరెవరు అతడిని కలుసుకున్నారో, ఎవరెవరు అతడికి ఫోన్ చేశారో తేలిపోతుంది."

ఆమె ఏడుస్తూ వాలి వంక చూసింది.

"వాలిగారూ, మీకు నిజం చెప్తాను. నన్ను కాపాడండి" అందామె.

"నిర్దోషులను నేను ఎల్లప్పుడూ రక్షిస్తాను" అన్నాడు వాలి సగర్వంగా.

"నిన్న రాత్రి రామశాస్త్రి మా యింటికొచ్చాడు. అతడికి టిఫిన్ యిచ్చి రహస్యంగా తాళంచెవులను నేనే టాక్సీలో బయటనున్న కోన్‌కి ఇచ్చాను. అతడు వినాయకుడి విగ్రహాన్ని దొంగిలించి తిరిగొచ్చి నాకు తాళం చెవులు యిచ్చేశాడు. వాటిని టీపాయ్‌మీద పడేశాను. ఇదంతా రామశాస్త్రి గుర్తించలేదు."

"ఇదంతా ఎందుకు చేశావు?"

"అతడు నాకు ఆశలు చూపించాడు. నన్ను తనతో అమెరికాకు తీసుకుపోతానన్నాడు. నన్ను పెళ్ళాడ్తానన్నాడు. రాత్రిళ్ళు అతడు నాతో గడిపేవాడు. అతడిని నమ్మి, బానిసయ్యాను" అందామె.

"కోన్ ఆ విగ్రహాన్ని దొంగిలిస్తున్నట్లు మరెవరికేనా తెలుసా?"

"తెలియదు. నేను చెప్పలేదు."

"అమ్మాయి నీ భర్తకు యిదంతా తెలుసా?"

"ఆయనకేమీ తెలియదు."

"నీ భర్తా నువ్వూ అన్యోన్యంగా జీవిస్తున్నారా?"

"పక్షవాతం అంటే నాకు భయం. రోగులంటే నాకు అసహ్యం. ఆయన దగ్గరకు నేను వెళ్ళను."

"అమ్మాయి, రాయపేట హాస్పిటల్లో డాక్టర్ ప్రసాద్ అనే డాక్టరు లేడు!"

"నా భర్త చెప్పింది మీకు చెప్పాను."

"అమ్మాయి, నీ యింట్లో పరిస్థితి విచిత్రంగా వుంది."

"నా ఖర్మ" అందామె.

అతడు గిరిని పిల్చాడు.

"గిరీ, ఈమెను తీసుకెళ్ళి యింట్లో దింపేసి రా!" అన్నాడు వాలి.

ఆమె కారులో కూర్చుంది. గిరి కారును పోనిచ్చాడు.

11

గదిలోంచి జీరోవాట్ బల్బు డిమ్‌గా వెలుగుతోంది. లక్ష్మి భర్త గాఢ నిద్రలో వున్నాడు. ఉలిక్కిపడ్తూ అతడు లేచాడు.

ఏవో జంతువులు అతనిమీద నుంచి దూకుతున్నాయి. ఇటూ అటూ పరుగెత్తుతున్నాయి.

పక్కనున్న స్విచ్ అతను ఆన్ చేశాడు. గదిలోని లైట్ వెలిగింది. అతడు గది నలువైపులా చూశాడు. ఎలుకలు గదిలో యిటూ, అటూ, పరుగెడ్తున్నాయి. ఇన్ని ఎలుకలు తన గదిలో కెలా వచ్చాయి?

అతడు కిందకు చూశాడు. రెండు ఎలుకలు అతడిమీదకు దూకాయి. అతడు కంగారుగా గుమ్మంవైపు పరుగెత్తాడు. తలుపులు తెర్చాడు.

బయటకు పరుగెత్తాలి! అతడు గుమ్మం దాటాడు. హఠాత్తుగా ఆగిపోయాడు.

ఎదురుగా నిలబడ్డాడు వాలి!

"అబ్బాయి. ఎలుకల్ని చూసి భయపడ్డావా?" అన్నాడు వాలి.

"మీ రెవరు?" అర్చాడతను.

"ఇవాళ పొద్దుట మీ గదిలోకొచ్చాను. నువ్వు నిద్ర నటిస్తున్నావు. నీ కనురెప్పలు కదులుతున్నాయి! నువ్వు నిద్రపోవడం లేదని, నిద్ర నటిస్తున్నావని నేను గ్రహించాను. కాని పాపం నీ భార్య నువ్వు పడుకున్నావని నాతో అంది. నేను వెళ్ళిపోయాను" అన్నాడు వాలి.

"మీ కేం కావాలి?" అడిగాడతను.

"నాకు నువ్వే కావాలి!" నీ ప్రాణమిత్రుడు డాక్టర్ ప్రసాద్ కావాలి!" అన్నాడు వాలి.

అతను మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"మిస్టర్ రాజన్, పక్షవాతంతో నీ కాలూ, చెయ్యీ పోయినట్లు నువ్వు నటిస్తున్నావు. నీ గదిలోకి నేను పంపిన ఎలుకలు నీకు పక్షవాతం లేదని నిరూపించాయి. నువ్వెందుకు ఇలా నటిస్తున్నావు?" అడిగాడు వాలి.

"నా భార్యను దూరంగా వుంచాలని," అన్నాడతను.

"ఆమెను దూరంగా వుంచాలని యెందుకు నిశ్చయించావు?"

"ఆమె కులట. ఒక మొగాడితో ఆమె జీవించలేదు. ఆమెకు రోజూ కొత్తమనుషులు కావాలి. ఆమె ఒక నింఫోమానియాక్!" అన్నాడతను.

వాలి అతడివైపు సూటిగా చూశాడు.

"రాజన్, నిన్నరాత్రి నువ్వు ఎక్కడున్నావు?"

"నా గదిలో పడుకున్నాను."

"క్రోన్ వినాయకుడి విగ్రహాన్ని దొంగలించబోతున్నా

డని నీకు తెలుసా?"

"తెలియదు."

అతడివైపు వాలి కోపంగా చూశాడు.

"రాజన్, నీ భార్య గదిలో నువ్వు రహస్యంగా మైక్ పెట్టావు. ఆమె యేం మాట్లాడినా నీకు తెలుస్తుంది. ఇదుగో ఆ మైక్!" అన్నాడు వాలి.

రాజన్ మైక్ వైపు భయంతో చూశాడు.

"నా భార్య లక్ష్మి, కోన్ మాట్లాడినదంతా నేను విన్నాను" అన్నాడతను.

"రాజన్, నువ్వు హోటల్ మేరిస్‌కి వెళ్ళావు. కోన్‌ని హత్యచేసి డ్రెయినేజి పైప్‌లో శవాన్ని పారేశావు" అన్నాడు వాలి.

"మీరు అంతా వూహిస్తున్నారు. నేను నా గదిలో వున్నాను రాత్రి పన్నెండు ప్రాంతంలో నా భార్య గుమ్మంలో నిలబడి నన్ను చూసింది."

ఏదో వాలి మెదడులో టార్చిలా మెరిసింది.

"రాజన్, నీ గదిలో నీ పరుపుమీద పడుకున్నది నువ్వు కాదు, నీ మిత్రుడు ప్రసాద్!" అరిచాడు వాలి.

"అది మీకెలా తెలుసు?"

వాలి కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

"డాక్టర్ ప్రసాద్ అడ్రసు చెప్పు!"

"ప్లీజ్, అంతదాకా మీరు వెళ్ళొద్దు. కోన్‌ని నేనే హత్య చేశాను. అమెరికా నుంచి వచ్చి, నమ్మించి, నా భార్యతో సుఖం అనుభవించాడు. అందుకే అతడిని పొడిచి పొడిచి చంపాను."

"డాక్టర్ ప్రసాద్ అడ్రెసు చెప్పు!"

"చెప్పను. ప్రాణం పోయినా చెప్పను."

వాలి చెయ్యి పైకి లేచింది. అమాంతంగా అతడి మెడమీదకు దిగింది. రాజన్ నేలమీద పడ్డాడు.

“డాక్టర్ ప్రసాద్ అడ్రెసు చెప్తాను” అర్చాడు రాజన్.

అతడు అడ్రెస్ చెప్పాడు. వాలి పక్కనున్న గిరివైపు చూశాడు.

“గిరీ, నువ్వు యిక్కడే వుండు. రాజన్ పారి పోకుండా చూడు. నేను కాస్సేపట్లో వస్తాను” అని వాలి బయటకు నడిచాడు.

కారును వాలి శరవేగంతో పోనిచ్చాడు, తేనాంపేటలో ఒక యింటిముందు కారాపి దిగాడు. పైకి చూశాడు. నాలుగంతస్తుల భవనం.

లిఫ్ట్ లేదు. మెట్లెక్కి మూడో అంతస్తు చేరుకున్నాడతను. ఫ్లాట్ నంబర్ E-2 ముందుకి నడిచాడు. తలుపు మీద తట్టాడు.

“ఎవరు?” అందో యువతి కంఠం.

“రాజన్” అన్నాడు వాలి తన కంఠాన్ని మారుస్తూ.

తలుపు తెరవబడింది. వాలి ఆమెవైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు—ఆమె మేక్సీలో వుంది. కాని తను పెట్టుకున్న మీసాలను తీసేయడం మర్చిపోయింది.

“ఎవరు మీరు?” అందామె.

వాలి లోపలకు జొరబడి తలుపు మూశాడు.

“డాక్టర్ ప్రసాద్, వినాయకుడి విగ్రహం ఎక్కడుంది?” అర్చాడు వాలి.

“వినాయకుడి విగ్రహం ఏమిటి? మీ రెవరు? బయటకు పొండి, లేకపోతే పోలీసులను పిలుస్తాను” అర్చిం

దామె.

వాలి గంభీరంగా నవ్వాడు.

"అమ్మాయి, పోలీసులు నీ గదిబయట వున్నారు. తలుపు తెరిస్తే వాళ్ళు లోపలకు వస్తారు" అన్నాడు వాలి.

ఆమె మౌనంగా వుండిపోయింది. వాలి గదులన్నీ వెతికాడు. ఒక సంచిని తెరిచి ధగధగా మెరుస్తూన్న వినాయకుడి విగ్రహాన్ని వాలి బయటకు తీశాడు.

ఆమెవైపు సూటిగా చూశాడు.

"అమ్మాయి, యీ విగ్రహంతో మవ్వూ, రాజన్, ఎక్కడికో పారిపోదామనుకున్నారా?"

ఆమె తలాడించింది. వాలి ఆమె వంక నవ్వుతూ చూశాడు.

"అమ్మాయి, వినాయకుడు మోసాన్ని సహించడు. అతడి విగ్రహాన్ని దొంగిలించినవాళ్ళు ఎన్నడూ విజయాన్ని సాధించలేరు" అన్నాడు వాలి.

ఆమె మౌనంగా వుండిపోయింది.

"అమ్మాయి, మీసాలు నీ అందాన్ని తగ్గిస్తున్నాయి. వాటిని తీసేసి నాతో రా," అన్నాడు వాలి.

అద్దం ముందుకు వెళ్ళి ఆమె మీసాలను తీసేసింది.

"అమ్మాయి, నీ పేరు?"

"రాధ" అందామె.

"లెటస్ గో" అన్నాడు వాలి.

—: సమాప్తం :—